

ἐχθροῖς ἀπροσμάχτος, ἀκάμας πόνοιο.
 Ἔτους τριήκοντος ἐξάδι μὲν χιλίων,
 σὺν τοῖς ἑκατὸν ἐπτά δέ . . . κύκλοις (1)
 τριπλῆ δεκάδι καὶ μοναπλῆ εἰσάδι,
 τριακαίδεκάτην Ἰνδικτιῶνος, δρόμον
 Αἰξίω γέροντος ἐν Θεῷ παντεργάτη.

Ἐκ τῆς ἐν τέλει τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης διττῆς χρο-
 νολογίας τῆς ἀπὸ κτ. Κ. καὶ τῆς κατ' ἰνδικτιῶνας,
 ἐξάγεται ὅτι ὁ κύκλος ἐπάγη τῷ 1225 μ. Χ. Ἀλλὰ
 πρὸς ἀκριβεστέραν κατάληψιν τοῦ τῆς ἐποχῆς ταύτης
 καὶ γινώσκιν τοῦ τε Θεοδώρου τούτου καὶ τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ ἰωάννου τοῦ σεβαστοκράτορος ῥητέον δύο τινά.
 Α'.) ἱστορικώτερον περὶ τοῦ οἴκου τούτων τῶν ἐξ Ἀγ-
 γέλων Κομνηνῶν, τῶν μετὰ τὴν ὑπὸ Λατίνων ἄλωσιν
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως συστησάντων τὴν δεσποτείαν
 τῆς Ἠπείρου καὶ Θισσαλίας καὶ διατηρησάντων αὐτὴν
 μέχρι σχεδὸν τῆς εἰς τὰς χώρας ταύτας εἰσβολῆς τῶν
 Τριβαλλῶν, ἢ Σλαβῶν καὶ Β'. περὶ τῆς κατ' ἰνδικτιῶ-
 νας χρονολογίας. Ἄλλα πρὶν ἢ προῶ εἰς τὴν ἐκθεσιν,
 δίκαιον, νομίζω, νὰ υποδείξω τῷ ἀναγνώστῃ τὰς πε-
 γὰς, ὅθεν ἤντησαν τὴν ὕλην, ἵνα ἔχη πρόχειρον τὸν
 ἐλεγχον τῶν τυχόν ἀκουσίων ἐλλειμμάτων μου. Εἰσι
 δ' αὗται α'.) ἡ ἱστορία καὶ τὸ χρονικὸν Γεωργίου τοῦ
 Ἀκροπολίτου, β'.) ἡ τοῦ Ν. Γρηγοῦ ἐκ τοῦ Α'. μέ-
 χει τοῦ Ε'. βιβλίου. Ὁρμηθῆν δ' ἐν πολλοῖς ἐκ τοῦ
 Familiae Byzantinae ἐπιγραφομένου συγγράμματος
 τοῦ Δουκαγγίου (Ducange) σ. 202 — 207. καὶ τοῦ
 ἐν Ἀθῆναις ἀπὸ τοῦ 1848 ἐκδιδομένου ἀξιολόγου πε-
 ριδικοῦ συγγράμματος, τοῦ Ἑλληνομνήμονος.

Α'.) Κωνσταντῖνος Ἀγγελος, Φιλαδέφειος, ἐκ
 Θεοδώρου Κομνηνῆς, τῆς νεωτέρας τῶν θυγατέρων
 Ἀλεξίου Α'. Κομνηνοῦ τοῦ αὐτοκράτορος, ἔρχε πέντε
 υἱοὺς, Μιχαὴλ, Ἀνδρόνικον, Ἰωάννην καὶ δύο Κων-
 σταντίνους. Τούτων ὁ μὲν Ἀνδρόνικος ἐκ τῆς Εὐφρο-
 σύνης ἐγέννησεν Ἰσαάκιον καὶ Ἀλέξιον τοὺς Ἀγγέλους,
 αὐτοκράτορῆσαντας ἐν Βυζαντίῳ μετὰ τὸν θάνατον Ἀλε-
 ξίου τοῦ νεωτέρου, υἱοῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, ὁ δὲ
 Ἰωάννης ἔσχεν υἱοὺς Κωνσταντῖνον, Θεόδωρον Μαν-
 νοὴλ καὶ Μιχαὴλ νέθον. Οὗτος ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ υἱὸς
 του Θεοδώρου εἰσιν, ἐμοὶ δοκεῖν, οἱ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ
 μνημονευόμενοι, ὡς δεῖξει ἡ ἐπομένη ἐκθεσις. Ὁ Ἰωάννης,
 Ἀγγελος μὲν ἐπονομαζόμενος ἐκ πατρὸς, Κομνηνός
 δὲ ἐκ μητρὸς, καὶ τὴν δευτέραν ταύτην ἐπωνυμίαν
 προτιμήσας τῆς πρώτης, ὕστερον δὲ καὶ τρίτην λα-
 βὼν τὴν Δούκα, καὶ τοῖς ἀπογόνοις αὐτοῦ μετὰ τῶν
 ἄλλων διαμείνας, ὑπὸ μὲν Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ
 διωρισθὲν στρατηγὸς καὶ ἐσθλαρχος ἐν τοῖς πρὸς Γυ-
 λιλίμον τὸν Σικελικῆ βασιλείᾳ Ἰταλικῆς καὶ Σικελι-

(1) Ἐντεῦθεν ἐξηρατίσθησαν δύο συλλαβαὶ
 (ἴε. ἄμα). Ἐνταῦθα ὁμολογῶ καὶ τὸ ἀκούσιον
 σφάλμα μου, ὅτι ἐν τῇ ἀντιγραφῇ δὲν ἠδυνήθην νὰ
 διατηρῶ αὐτὰ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων, ἐλλ-
 πίζων, ὅτι θέλω τῆς συγγνώμης, καθ' ὅσον μά-
 λιστα τὰ Βυζαντινὰ γράμματα οὐ μεγάλην ἔχουσι
 τὴν ἀξιολογίαν πρὸς τὴν παλαιογραφίαν.

λικῆς πολέμοις τῷ 1156 καὶ 1157, καὶ ἐν τῷ
 τῶν σουλτάνων τοῦ Ἰκονίου τῷ 1172. ὑπὸ δὲ Ἰωάν-
 τοῦ Ἀγγέλου, τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ, σεβαστοκράτορος
 μαρθεῖς, μετὰ στρατιᾶς ἀπεστάλη κατὰ Βουλγα-
 ἀρκοῦντως δ' ἐκεῖ εὐπραγῆσας, τυραννίδος ὑποπα-
 μνος ἀνεκλήθη μὲν τῷ 1187, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν
 διετέλεσεν ὑπηρετῶν τῷ Ἰσαακίῳ. Ἀλεξίῳ δὲ τῷ
 δευτέρῳ καὶ ἄρπαγι τοῦ Ἰσαακίου στεφομένη πα-
 Ἰωάννης μετὰ τῶν λοιπῶν προκρίτων, ἤδη πρὸς
 κῶς τὴν ἡλικίαν καὶ καιριώτερον ἀσθενοῦντος ἐπὶ
 ὑπ' Εὐφροσύνης τῆς Αὐγούστης, ἦτοι τῆς μητρὸς
 Ἀλεξίου προὔταξή διαδοχὸς ὁ Ἰωάννης. Γυνὴ δ'
 ἀποδέδοται ὑπὸ τῶν (Dutromannus) Ζωῆ καὶ
 καινα Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα ἐξ Ἀννης τῆς Κων-
 νῆς θυγάτηρ. — Μιχαὴλ ὁ νέθος υἱὸς τοῦ Ἰω-
 παρὰ Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου, τοῦ ἐξαδέλφου του,
 ὁμηρος Φρειδερίκῳ Α'. τῷ αὐτοκράτορι τῆς Γερμανίας
 διὰ τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας εἰς Ἑλλάδα
 μεταβαίνοντι. Μετὰ δὲ ταῦτα παρ' Ἀλεξίου τοῦ
 γέλου πρὸς εἰσπραξίαν τῶν φόρων τῆς Μυλασηνῆς
 χίας πεμφθεὶς ἀπεστάτης, ἀλλὰ μάχη ἠετήθη
 πρὸς τὸν σουλτάνον Ἰκονίου Ρουκρατῖνον προση-
 διὰ δυνάμεων αὐτοῦ βοηθηόμενος ἐπέτρεχε τὴν
 χίας τῆς Ἀσίας ὁ δὲ Ἀλέξιος ἐπεστράτευσε μετὰ
 αὐτόν, ἀλλ' οὐδὲν κακὸν ποιήσας εἰς τὴν πόλιν
 καμψεν ὅτε δὲ μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Φράγκων ἐπι-
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως (τῷ 1204 μ. Χ. ἰβ.)
 λίου) καὶ τὸν διαμελισμὸν τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους
 ταξὺ τῶν τριῶν ἀρχηγῶν τοῦ σεαυροφόρου στρα-

(2) Ὁ Βαλδουῖνος, αὐτοκράτωρ ἀναγο-
 ἔλαβε τὸ τέταρτον τῆς ὅλης αὐτοκρατορίας,
 χον γαίας ἐν Θράκη, Μακεδονία καὶ Βιθύνια
 δὲ λοιπῶν τριῶν τετάρτων, εἰς δύο ἡμίσεια
 μὴθέντων, τὸ μὲν ἕτερον ἡμισυ ἔλαβεν ὁ
 λος, προσαγορευθεὶς, καὶ δεσπότης καὶ τοῦ
 τοῦ ὑπὸ μὲν Γ. τοῦ Ἀκροπολίτου λεγόμενον
 ἐξ ἄλλου πρὸς τὸν ἄλλον, ὁ τὸ τῶν Φράγκων
 σατο γένος, τὸ τέταρτον, καὶ τοῦ τετάρτου
 ου. » Παρὰ δὲ τοῖς Λατίνοις συγγραφοῦντος
 quartae partis et dimidia imperii Romani
 δ' ἕτερον ἡμισυ εἰς μέρος μὲν ἔλαβεν ὁ
 βασιλεὺς (rex) ἀναγορευθεὶς, περιέχον τὸ
 τὰ τὴν Ἀσίαν παρὰ τὸν Εὐξείνιον, ἃ ἀπὸ
 ὕστερον διὰ γαιῶν ἐν Μακεδονία, ὅπου συμ-
 φθεῖσα καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, ἐμφορῆθαι
 συμπαγῆς καὶ ἐγένετο βασιλεῖον ἰδιαιτέρας
 δὲ, τὴν Κρήτην, ἢ ἐπώλησεν ἔπειτα πρὸς
 Ἐρετὸς, τῷ αὐτῷ ἔτει, ἀντί τινων ἐν Ἑλλάδι
 λεων καὶ τινος ποσότητος χρημάτων τὸ
 πρὸν μέρος διατεμνόμενοι οἱ μικρότεροι
 συνέστησαν διαφόρους μικρὰς ἡγεμονίας
 Ἑλλάδα, τὴν δουκίαν, ἢ δουκάτον Ἀρκα-
 μαρκιωῖαν Βοδωνίτης, τὴν κομητεῖαν Ἰ-
 Σάλωνος (Ἀμφίσης), τὴν δεσποτεῖαν ἢ
 τα Εὐβολας, τὴν βαρωνεῖαν Ζητωνίου καὶ
 γεμονεῖαν, ἢ πριγκιπῶν Ἀχαΐας. Τῶν